

Arrest

nr. 129 083 van 10 september 2014
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de minister van Justitie, belast met Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 17 april 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 3 april 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 25 april 2013 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 augustus 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MUTOMBO, die loco advocaat M. SAMPERMANS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 10 oktober 2012 diende verzoeker een aanvraag in tot het verkrijgen van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, in functie van zijn Belgische grootvader.

1.2. Op 3 april 2013 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing werd aan verzoeker betekend op 10 april 2013.

Dit is thans de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt dat bij een aanvraag gezinshereniging in functie van een Belg de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan de voorwaarden wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie.

Ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische onderdaan wordt een bewijs van een pensioenuitkering op naam van [B. C.] en [B. F.] voorgelegd. Hieruit blijkt dat de maandelijkse inkomsten voor beiden minder zijn dan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Overwegende dat het hier reeds gaat om de inkomsten van de referentiepersoon en zijn echtgenote. Rekening houdende met onder meer de gezinssamenstelling, de referentiepersoon heeft reeds twee volwassen kinderen ten laste, blijkt dat de Belgische onderdaan over onvoldoende bestaansmiddelen beschikt om nog een bijkomende persoon ten laste te nemen en daarbij een minimum aan waardigheid te garanderen en te voorkomen dat hij en betrokkene ten laste zou vallen van de Belgische openbare diensten.

Als bijkomende inkomsten werden er 2 werkloosheidsuitkeringen voorgelegd van 2 andere personen, deze worden niet in aanmerking genomen aangezien betrokkene een aanvraag heeft ingediend in functie van de Belgische grootvader en ten laste moet zijn van deze.

Bijgevolg wordt het recht op verblijf aan betrokkene geweigerd.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied van het Rijk te verlaten binnen 30 dagen.”

2. Onderzoek van het beroep

Overeenkomstig artikel 39/81, zevende lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), *“doet de Raad uitspraak op basis van de syntheseseminarie behoudens wat de ontvankelijkheid van het beroep en van de middelen betreft”*.

2.1. In een eerste en enig middel werpt verzoeker de schending op van de zorgvuldigheidsplicht juncto motiveringsplicht.

Verzoeker betoogt als volgt:

“Verzoeker is van Marokkaanse nationaliteit doch verblijft reeds enige tijd in België.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet (w. 15 december 1980) stelt dat bij een aanvraag tot gezinshereniging in functie van een Belg, de Belgische onderdaan moet aantonen dat hij/zij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen moet beschikken.

De referentiepersoon, de heer [B. C.], Belg, en zijn vrouw, mevrouw [B. F.] beschikken over een gemeenschappelijk netpensioen van € 1.220 wat ruimschoots voldoende is volgens artikel 14, §1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie, zeker wanneer men alle concrete omstandigheden in acht neemt. De beslissing dd. 3 april 2013 stelt dat de referentiepersoon, de heer [B. C.] en zijn vrouw, mevrouw [B. F.] reeds 2 volwassen kinderen ten laste hebben. Deze bewering klopt niet nu beide volwassen kinderen over een eigen inkomen beschikken en geenszins afhankelijk zijn van hun ouders.

Doordat de personen die inwonen bij de referentiepersoon voorzien in hun eigen behoeften, en hun steentje bijdragen in het huishouden vormen zij zelfs een meerwaarde voor het inkomen van de referentiepersoon. Het is frappant dat er geen rekening wordt gehouden met de concrete omstandigheden in deze zaak. De twee andere inwonende personen beschikken immers over een eigen inkomen, en het hele gezin profiteert hier van. Er zal zich dan in concerto ook geen enkel probleem stellen inzake de toereikendheid van de bestaansmiddelen van de referentiepersoon, indien verzoeker ten zijne laste zou komen.

Bovendien dient in overweging genomen te worden dat de referentiepersoon eigenaar is van de woning die hij betreft. De lening is reeds volledig terugbetaald. Verweerster is onzorgvuldig te werk gegaan,

door zomaar, zonder het inwinnen van verdere informatie, te besluiten tot het ten laste zijn van verschillende personen die inwonen bij de referentiepersoon.

Er werd door de Belgische staat onzorgvuldig onderzoek geleverd naar de situatie van verzoeker.

Dit maakt dan ook onbehoorlijk gedrag uit van de Minister van Binnenlandse Zaken.

Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. De Raad stelt vast dat verzoeker de motieven die aan de grondslag liggen van de bijlage 20 kent nu hij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve te worden behandeld vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd zijn beoordeling van de aanvraag in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cf. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.3. . Artikel 40ter, eerste lid juncto artikel 40bis, §2, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"(...) de bloedverwanten in neergaande lijn alsmede die van de echtgenoot of partner als bedoeld onder 1° of 2°, beneden de leeftijd van eenentwintig jaar of die te hunnen laste zijn, die hen begeleiden of zich bij hen voegen, voor zover de vreemdeling die vervoegd wordt, zijn echtgenoot of de bedoelde geregistreerde partner over het recht van bewaring beschikt en, indien het recht van bewaring wordt gedeeld, op voorwaarde dat de andere houder van het recht van bewaring zijn toestemming heeft gegeven;"

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

"De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft :

- de familieleden vermeld in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, die de Belg begeleiden of zich bij hem voegen;*

- (...)*

Voor wat betreft de in artikel 40bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3° bedoelde familieleden moet de Belgische onderdaan aantonen :

- dat hij over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen beschikt. Aan die voorwaarde wordt geacht voldaan te zijn indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen :*

- 1° wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid;*

- 2° worden de middelen verkregen uit de aanvullende bijstandsstelsels, met name het leefloon en de aanvullende gezinsbijslagen, alsook de financiële maatschappelijke dienstverlening en de gezinsbijslagen niet in aanmerking genomen;*

- 3° worden de wachtuitkering en de overbruggingsuitkering niet in aanmerking genomen en wordt de werkloosheidsuitkering enkel in aanmerking genomen voor zover de betrokken echtgenoot of partner kan bewijzen dat hij actief werk zoekt.*

- dat hij over behoorlijke huisvesting beschikt die toelaat het familielid of de familieleden, die gevraagd heeft of hebben om zich bij hem te komen voegen, te herbergen en die voldoet aan de voorwaarden die gesteld worden aan een onroerend goed dat wordt verhuurd als hoofdverblijfplaats zoals bepaald in het artikel 2 van Boek III, Titel VIII, Hoofdstuk II, Afdeling 2 van het Burgelijk Wetboek en over een ziektekostenverzekering beschikt die de risico's in België voor hem en zijn familieleden dekt. De Koning bepaalt, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, de wijze waarop de vreemdeling bewijst dat het onroerend goed voldoet aan de gestelde voorwaarden.*

(...)"

2.4.. Kernbetoog van verzoeker is dat de verwerende partij over het hoofd ziet dat de twee volwassen kinderen waarvan sprake in de bestreden bijlage 20 over een eigen inkomen beschikken en een meerwaarde betekenen voor het inkomen van de referentiepersoon. Bijkomend wijst verzoeker op het feit dat de Belgische referentiepersoon geen leningslast heeft voor de woning waarvan hij eigenaar is.

2.5. Met zijn betoog gaat verzoeker eraan voorbij dat verwerende partij er zich blijkens de bestreden bijlage 20 wel degelijk van bewust is dat de twee betrokken volwassen kinderen over een werkloosheidsuitkering beschikken, doch beslist deze uitkeringen niet in aanmerking te nemen omdat verzoeker een vestigingsaanvraag heeft ingediend in functie van de Belgische grootvader en dus (exclusief) ten laste van deze laatste moet zijn. Verzoeker brengt niets in tegen deze motivering. Hij toont ook niet aan dat de referentiepersoon kan “beschikken” over deze werkloosheidsuitkeringen. Ten overvloede, de Raad kan het bovendien niet kennelijk onredelijk achten dat verwerende partij geen rekening houdt met de werkloosheidsuitkeringen op zich van de twee volwassen kinderen die onder hetzelfde dak als de Belgische referentiepersoon wonen, aangezien blijkens de in punt 2.3. bedoelde bepalingen, de werkloosheidsuitkering van de referentiepersoon ook slechts in aanmerking wordt genomen voor zover aangetoond wordt dat er actief naar werk gezocht wordt, quod non. Met zijn simpel betoog dat de leninglast voor het huis van de referentiepersoon is afgelost, toont verzoeker onvoldoende in concreto aan dat dit had kunnen leiden tot een andersluidend oordeel, namelijk dat de pensioenuitkering waarvan zowel verzoekers grootvader als diens echtgenote van moeten rondkomen, namelijk 1217,03 EUR, die blijkens het administratief dossier deels bestaat uit een inkomensgarantie voor ouderen en deels uit een rustpensioen werknemer, wel ten minste gelijk is aan honderd twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en voldoende zou zijn opdat hij en zijn beide grootouders ervan zouden kunnen rondkomen.

Het enig middel is ongegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien september tweeduizend veertien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA